

UUTISKIRJE

Shalom/Salem

Viikko oli tullut päätökseen. Ystäväni kutsui minut luokseen yhteiselle aterialle. Maukkaan aterian äärellä ystäväni halusi jakaa kokemustaan kuluneella viikolla.

Hänelle oli tullut tarve ottaa yhteyttä vanhaan ystäväänsä ja mennä tapaamaan tätä. Hän oli soittanut heti samana päivänä ja sopinut, että hän tulisi käymään. Alkuminuutit olivat olleet hyvin ”kankeita”, sillä heidän välillään oli ollut monta vuotta riitaisuutta. Ystäväni halusi mennä suoraan asiaan...

Hän aloitti: ”Tulin pyytämään anteeksi menneitä tapahtumia. Me teemme erinäisiä asioita, jotka satuttavat toisia, tietoisesti ja tiedostamatta. Pyydän sinulta anteeksi omia tekojani.” Hänen ystävänsä oli aivan sanaton. Vallitsi hetken hiljaisuus, kunnes ystäväni jatkoi: ”Tämä oli se syy, miksi halusin tulla tapaamaan sinua.”

Pari päivää tämän jälkeen he tapasivat yllättäen kadulla. Hänen ystävänsä tervehti riemastuen ystävääni ja kasvoilla oli lämmin hymy. Ystäväni oli kokenut, miten häneltä oli pudonnut iso taakka sisimmästä, ja hän näki myös, miten hänen ystävänsä koko olemus oli muuttunut, kun he tapasivat. Iso kivi oli vieritetty pois sydämen suulta.

Tervehdyssanat shalom (hepreaksi) ja salem (arabiaksi) tarkoittavat rauhaa. Ne eivät ole vain sanontoja, vaan ne sisältävät syvällisiä merkityksiä, esim. rauhaa ihmisen ja Jumalan välillä, rauhaa ihmisten keskinäisissä väleissä, turvallisuutta, suojelusta ja anteeksiantamuksen siunausta.

*”...opetuslapset olivat illalla koolla lukittujen ovien takana, sillä he pelkäsivät juutalaisia... yhtäkkiä Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: ”**Rauha teille!**” (Joh. 20:19,26)*

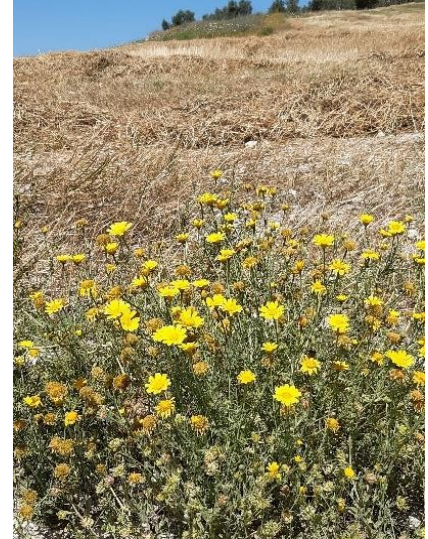
Kuva: Via Dolorosa
asema 5

UUTISKIRJE

Yhteyksiä yli rajojen, yhteiseen hyvään

Kaiken tämän koronan haasteiden ja muutosten keskellä Lähetysseurassa on ollut työn alla ulkomaanosaston organisaatiouudistus. Lähetysseura haluaa parantaa lähetystyön edellytyksiä ja toteuttaa perustehtävänsä nykyistä tehokkaammin. Uudistus aloitettiin tämän vuoden alussa.

Uudessa organisaatiossa korostetaan ulkomaisen työn kokonaisuuden yhteistä suunnittelua, tekemistä ja raportointia. On ollut todella voimaannuttavaa ja innostavaa tavata videotapaamisissa työntekijöitämme – niin suomalaisia kuin eri maiden paikallisia työntekijöitäkin. On suuri asia, kun voimme vaihtaa ajatuksia, pohtia yhdessä, miettiä, suunnitella jne. Kokemus yhdessä tekemisestä on hieno. Voimme käyttää valtavan laajaa osaamista ja taitoa yli kenttien.

Paikallisen diakoniatyöntekijän, Rana Zeidanin kanssa olemme viime kuukaudet suunnitelleet alkavaa työtä. Tehtävänämmme on ollut toimintasuunnitelman ja -budjetin laatiminen. On ollut hienoa, kun olemme voineet olla yhteydessä diakoniatyöntekijöihin niin Suomeen kuin muualle maailmaan. Rana on saanut tutustua toisiin diakoniatyöntekijöihin ja kuulla miten työtä tehdään eri puolilla maailmaa – joskus yllättyen, että jossain päin maailmaa elämäntyö on hyvinkin samanlaista kuin heillä täällä.

Kuvassa ovat diakoniatyöntekijä Rana Zeidan ja Lähetysseuran talouden ja hyvän hallinnon asiantuntija Bertrand Tikum Senegalista.

Kaikki ei suinkaan ole vain verkkoyhteyden päässä. Olemme iloinneet siitä, että täällä Israelin puolella on rajoituksia pystytty vähä vähältä purkamaan. Tänään kun katson katukuvaa, elämä näyttää olevan melkein päentisellään. Maskeja näkee vielä hiukan, mutta niissäkin osalla se on jo leuan alapuolella. Kaupoissa ja kahviloissa ihmiset ovat lähempänä kuin kahden tai yhden metrin päässä toisistaan.

UUTISKIRJE

Maaliskuussa me saimme jälleen avata keskuksenkin ovet. Ensimmäisenä päivänä olikin ihana elämän tunne. Alatalolle oli kokoontunut yhteistyökumppanimme Rossing center. Ylätalolla Petronella ja minä otimme vastaan Katolisen kirkon nuorisotyöstä vastaavat ja Notre Damin (Mi'ilyan) rehtorin ja hänen työtoverinsa nuorten tapaamista koskevaan suunnittelupalaveriin.

Kuva: Suunnittelupalaverista

Olin uskontojen välisessä tapaamisessa, jossa aiheena oli mielenterveys. Itse olin jakamassa kristillistä näkemystä aiheesta. Kerroin myös omasta kokemuksestani ollessani uskonnollisessa lahkossa, siitä miten rajusti uskontoa käytettiin väärin, ja joidenkin mielenterveys hajosi. Muutama päivä siitä sain yhteydenoton eräältä juutalaiselta, joka halusi tavata ja keskustella asiasta lisää. Hänen lähipiirissään on henkilö, joka on joutunut vastaavaan tilanteeseen, ja tällä hetkellä he kipuilevat asian kanssa. Sovimme tapaamisen ja käymme nyt keskusteluja.

Juutalaisten pääsiäinen oli tänä vuonna hiukan aikaisemmin kuin kristittyjen. Hanna Yaffe, joka on aktiivinen uskontojen välisessä vuorovaikutuksessa, halusi pitää seder-aterian kotonaan. Siihen pystyi osallistumaan zoomin kautta. Hän kutsui kolme ihmistä kotiinsa, ja minä olin niistä yksi ja Petronella toinen.

Kävimme läpi seder-aterian symboliikan ja pääsiäisen merkityksen. Lopetettuaan Hanna pyysi minua kertomaan kristittyjen pääsiäisestä. Niinpä siinä minä sitten olinkin yllättäen kertomassa siitä.

”Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella.” (Jesaja 55:9)

Kun minulta silloin aikanaan kysyttiin, olenko koskaan ajatellut lähteä ulkomaille töihin, oli vastaus selkeä ”en”. Ja niinpä olen ollut täällä jo 15 vuotta! Aivan samalla tavalla, jos joku olisi kysynyt minulta puoli vuotta sitten, onko minulla koira, en olisi sitä itse uskonut.

Näin ilmoituksen koirasta, jolle etsittiin kotia. Se oli kokenut kovia, väkivaltaa. Jopa myrkkyä oli heitetty sen päälle. Jostain kumman syystä en saanut sitä ajatuksistani pois. Mieleni alkoi kääntyä ajatukseen, että jospa voisoin antaa edes yhdelle kodittomalle koiralle kodin. Kävin katsomassa sitä koira. Ihan ensimmäisellä tapaamisella koira tuli minua vastaan kuin olisimme olleet vanhoja tuttuja. Lähdin kävelyllä koiran kanssa, ja

UUTISKIRJE

voi miten koira kulki levollisesti vierelläni. Välillä pysähdyimme, menin kyykkyyyn ja koira tuli viereeni ja pani selkensä selkääni vasten. Mietin kuitenkin vielä... sain hyvän neuvon, että ottaisin koiran koeajalle kolmeksi viikoksi, ja sitten vasta tekisin päätöksen. Niinpä tein, ja koira vei sydämeni. Adoptoin koiran, nimeltään Poju.

On hämmästyttävä nähdä, miten Poju on ystävällinen ihmisille. Se tahtoo tervehtiä jokaista ihmistä, kun olemme kävelyllä. Jos Poju joskus näkee, ettei joku ihminen anna sille huomiotaan, se pysähtyy istumaan ihmisen eteen ja odottaa, että ihminen luo katseensa siihen.

Erään kerran haredijuutalaiset pojat olivat pelaamassa kentällä. Poju yritti luoda yhteyttä heihin, mutta pojat eivät olleet yhtään kiinnostuneita. Poju meni pelikentän viereen ja pani tassunsa aidan toiselle puolen yrittäen tervehtiä poikia. Se sai poikien huomion, ja he tulivat Pojun luo.

Pojun kautta on tullut paljon uusia tuttavuuksia. Naapureinamme on paljon ortodoksijuutalaisia. Monet vielä pelkäävät koiraa, mutta jonkinlainen kiinnostus on monilla herännyt lähestyä Pojua. Ensimmäinen kysymys on, pureeko se. Poju ei tosiaan pure vaan tykkää, kun ihmiset tulevat rapsuttamaan. Myös moni isä on tullut pienen lapsen kanssa ja kysynyt, saisiko lapsi silittää Pojua. Joskus taitaa kuitenkin olla niin, että isä haluaa tutustua koiraan lapsen kautta. Lapsiryhmät ympäröivät Pojun usein, kun menemme kävelyllä. On aina kilpailua siitä, kuka saa taluttaa. Yritän huolehtia, että jokainen heistä saa taluttaa vuorollaan jonkin matkaa. Eräänäkin iltana pieni tyttö lasten ryhmästä kysyi, mihin aikaan tulen huomenna kävelyttämään. Sovimme, että viideltä iltapäivällä. Oli niin suloista, kun hän katsoi omaa kelloaan ja sanoi: Selvä, huomenna klo 5.

Poju on todella taivaan lahja. Se on tuonut paljon iloa ja yhteyttä. Kuinka viisaat ovat Jobin kirjassa sanat, joissa kehoitetaan katsomaan eläimiä ja oppimaan niistä (Job 12:7).

UUTISKIRJE

Oikealla Poju ja
ystäväni
venyttelemässä
ja vasemmalla
Poju ja pelikaveri
Joy.

Kiitos ystävät matkassa mukana olemisesta tavalla ja toisella.

Jatketaan matkaa luottavaisin mielin, rukoussillalla tavaten.

Rukousaiheita:

- Kiitos kaikista uusista ovien avauksista
- Kummikoulujemme opettajien ja oppilaiden puolesta
- Notre Dame koulun rehtorin ja opiskelijoiden puolesta
- Kristittyjen keskinäisen yhteyden puolesta
- Juutalaisten ja arabien yhteyden puolesta
- Diakoniatyöntekijän Rana Zeiden puolesta ja tulevan diakoniatiimin puolesta
- Kirkon nuorisotyön puolesta
- Tulevien vapaaehtoistemme puolesta, että pääsisivät tulemaan työalueelle.

Lämpimin terveisin Sari-Johanna ja Poju

Sari-Johanna Kuittilo
Diakoni ja psykososiaalisen työn asiantuntija
Email: sari-johanna.kuittilo@felm.org
Tel: +972 585924107
+358 418072665